

רַבִּי עֲקִיבָא – נִהְנֶה מֵעֲמָלוֹ
הָאוֹר שֶׁבַּתּוֹךְ הָעֵשׂוֹן

A man with a beard, wearing a dark winter coat and a fur hat, is shown in a snowy forest. He is smiling and using a large axe to chop a log. Snow is falling around him, and there are bare trees in the background. The scene is depicted in a stylized, illustrative manner.

קר ביער!
רוח חזקה נושבת:
נשנש...

רבי עקיבא עני מאד ועובד קשה מהבקר וחוטב עצים.
ידיו כואבות ושרוטות, אך על פניו יש חיוך גדול!

תודה לך ה',
שנתת לי כח בידים לעבד!
כך לא אצטרך לבקש
נדבות מאף אדם.

חֲצִי לַבָּטָן וְחֲצִי לַנֶּשֶׁמָה

אֶת הַחֲצִי הָרִאשׁוֹן הוּא מוֹכֵר
בַּשּׁוּק כְּדֵי לָקֵנּוֹת מַעֲט אוֹכֵל.

אֶת הַחֲצִי הַשֵּׁנִי הוּא שׁוֹמֵר בְּבֵית...
יְלָדִים, לָמָּה הוּא זָקוּק לַעֲצִים?

רַבִּי עֲקִיבָא חוֹזֵר
לְבֵית קָר וְחָשׁוּף.
אֵין תֵּנּוּר מְחַמֵּם,
אֵין מְנוּרָה לְהָאִיר,
וְאֵין אֶפְלוּ מִטָּה לִישׁוֹן!
מָה יַעֲשֶׂה?

קָרַאק... קָרַאק...

**הַעֲצִים הָרְטָבִים נִדְלָקִים, אֲךָ יֵהם מִמַּלְאִים אֶת כָּל הַחֹדֶר
בְּעָשָׁן אָפֹר וּמַחֲנִיק! הָעֵינִים צוֹרְבוֹת וְהַגֶּרוֹן מִשְׁתַּעַל.**

האור של התורה!

רבי עקיבא מתעלים מהעשן. דברי התורה כל כך מתוקים לו,
עד שהוא לומד לאור המדורה בשמחה עצומה ובאהבת ה'.

וְכִשָּׁהוּא עֵיף מִלְמִיד?

אֵין לוֹ שְׂמִיכָה וּמְזֻרוֹן! חֲתִיכוֹת הָעֵץ הֵכִי קְנֻשׁוֹת וּפְשׁוּטוֹת הוֹפְכוֹת
לְמִטָּה נְשָׁלוֹ! ה' שׁוֹמֵר עָלָיו, וְהוּא נִרְדָּם מְאֹד.

קהו... קהו... קהו!

**בַּבֶּקֶר הַשְּׁכָנִים דּוֹפְקִים בַּדֶּלֶת כּוֹעֲסִים: "עֲקִיבָא!
אֲנִיבְדֹת אוֹתָנוּ בַּעֲשָׂן! חֲנִיקָת אֶת כָּלָנוּ עִם הָעֵצִים שְׁלָךְ"**

עֲשֵׂה עִמָּנוּ עֶסֶק! מְכֹר לָנוּ אֶת הָעֵצִים שְׁלָךְ
לְהַסָּקָה, וּלְהַסָּקָה, וּבַכֶּסֶף תִּקְוֶנָה שָׁמֶן זַיִת זֶה.
כִּי תִלְמַד תּוֹרָה בְּאוֹר מִשְׁלָם וּבְלִי טַפַּת עֲשׂוֹן!

**יְלָדִים, מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים? הֲאֵם הָעֶסֶק הַזֶּה כִּדְאִי? הֲאֵם
רַבִּי עֶקִיבָא יִסְכֵּימ לְוִיתָר עַל הָעֵצִים הַמְעֻשָּׁנִים שָׁלוֹ?**

תודה לָכֶם, שְׂכֵנִי, אֶךְ לֹא!
הִרְבֵּה סְפוּקִים אֲנִי מִסְתַּפֵּק בָּהֶם!
הָעֲצִים הָאֵלוֹ נּוֹתְנִים לִי
שְׁלוֹשָׁה אוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים יַחַד!

	 מְנוֹרַת שֶׁמֶן יָקָרָה	 עֵצִים פְּשׁוּטִים
אור לתורה 		
חימום לקוֹר 		
מִטָּה לִישׁוֹן 		

מְנוֹרָה רַק מְאִירָה. הָעֵצִים הֵם גַּם אֹר, גַּם תֵּנּוּר וְגַם מִטָּה!

הַשְׁכָּנִים שֶׁתִּקּוּ בְּתִדְהֶמָּה. הֵם הִבִּינוּ שֶׁרַבִּי עֲקִיבָא הוּא לֹא אָדָם
מִסֵּכֵן! הוּא הָאָדָם הַכִּי עֹשֶׂיר עֲלִים אֲדָמוֹת, כִּי הוּא רוֹאֶה אֶת
אֶת הַטּוֹב בְּכָל מָה שֶׁה' נוֹתֵן לוֹ.

איזזהו ענשיר? השומח ברחלקו

מי שיש לו את התורה ואת אהבת ה' בלב,
מלא בשמחה גם בלי חדר מפאר ונוח!

וּמָה אֶתָּנוּ?

גַּם כְּשֶׁמַּעַט רָעַשׁ בַּבֵּיתָהּ, הָעֶפְרוֹן נִשְׁבֵּר, אוֹ
הַכֶּסֶּא קָצַת לֹא נָח לְהַכִּין שְׁעוּרֵי בֵּית – אֵל
נִכְעַס! נִזְכּוֹר אֶת רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁמָצָא אֶת
הָאוֹר וְהַשְׁמָחָה אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הָעֵשָׂן!
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לֵב שֶׁיִּמַּח לְלַמֵּד תּוֹרָה.